

Notat

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg om afgivelse af indlæg i den præjudicielle sag ved EU-Domstolen sag C-402/21, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid m.fl.

1. Indledning

En nederlandsk domstol (Raad van State) har ved kendelse af 23. juni 2021 forelagt EU-Domstolen spørgsmål om fortolkningen af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, som er vedtaget inden for rammerne af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet, i en sag om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning pga. kriminalitet.

Spørgsmålene vedrører standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80, hvorefter medlemsstaterne ikke må indføre nye begrænsninger i vilkårene for adgang til beskæftigelse for tyrkiske arbejdstagere, samt artikel 14 i afgørelse nr. 1/80 om begrænsninger truffet af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed.

Sagen rejser bl.a. spørgsmålet, om standstill-klausulen i artikel 13 indebærer, at nye og strengere regler om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning pga. den offentlige orden og sikkerhed ikke kan finde anvendelse på tyrkiske arbejdstagere, medmindre disse nye regler opfylder de betingelser, som EU-Domstolen har opstillet for, hvornår medlemsstaterne på trods af standstill-klausulen alligevel kan indføre begrænsninger i de rettigheder, som følger af afgørelse nr. 1/80.

2. Sagens faktiske omstændigheder

De nationale retssager, der har givet anledning til forelæggelsen, vedrører tre tyrkiske arbejdstagere (sagsøgerne), der har haft lovligt ophold i Nederlandene i mere end 30 år, og som har fået inddraget deres opholdstilladelser og er udvist med indrejseforbud, idet de er dømt for en række grove lovovertrædelser.

Twisten i hovedsagerne er opstået som følge af, at Nederlandene i 2012 vedtog nye regler, der bl.a. gør det muligt at inddrage en tidsbegrænset opholdstilladelse for udlændinge, som har haft lovligt ophold i mere end 20 år, hvis de ved endelig dom er idømt minimum 3 års fængsel for en grovere lovovertrædelse.

De nederlandske myndigheder gør bl.a. gældende, at artikel 13 ikke vil kunne gøres gældende af tyrkiske arbejdstagere, der udgør en fare for den offentlige orden som omhandlet i artikel 14 i afgørelse nr. 1/80.

22. november 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Integration
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsbehandler
Vera Hafstrøm Fandrup

Tel. 61 98 33 21
Mail vhf@uim.dk

Sags nr. 2021 - 16516
Akt-id 1778431

Sagsøgerne har gjort gældende, at standstill-klausulen i artikel 13 også forbyder nye begrænsninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden, medmindre sådanne begrænsninger opfylder kravene i EU-Domstolens retspraksis, dvs. at begrænsningerne skal være egnede til at opnå det tilsigtede formål og ikke gå videre end nødvendigt.

3. Relevante retsregler

Den 12. september 1963 indgik Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet en associeringsaftale med det formål at styrke de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Tyrkiet, herunder gradvist at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed.

Associeringsaftalen er senere blevet suppleret med Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980, som bl.a. har til formål at forbedre rettighederne for tyrkiske arbejdstagere og deres familiemedlemmer.

Afgørelse nr. 1/80 giver ikke en tyrkisk arbejdstager en umiddelbar ret til indrejse, ophold og beskæftigelse i en værtsstat, men alene en ret til at fortsætte en beskæftigelse i en værtsstat.

Efter artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 må medlemsstaterne ikke indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der på medlemsstaternes områder har opnået opholds- og arbejdstilladelse i henhold til national ret.

Endelig følger det af artikel 14 i afgørelse nr. 1/80, at bestemmelserne i afgørelsens afsnit 1, herunder artikel 13, finder anvendelse med forbehold af begrænsninger begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed.

4. Regeringens interesse i sagen

Tyrkiske arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der i Danmark har opnået rettigheder efter afgørelse nr. 1/80, og som begår kriminalitet, vil ligesom i Nederlandene kunne få inddraget deres opholdstilladelse og blive udvist efter udlændingelovens regler, sammenholdt med artikel 14 i afgørelse nr. 1/80, *uden at* standstill-klausulen i artikel 13 har betydning herfor. De danske udvisningsregler er i lighed med den nederlandske regler bygget op således, at betingelserne for udvisning skærpes i takt med varigheden af udlændingens ophold.

Regeringen vil på denne baggrund afgive indlæg i sagen.

Regeringens interesse i sagen angår spørgsmålet om den eventuelle betydning af standstill-klausulen i artikel 13 i forbindelse med indførelsen af nye regler om udvisning af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed.

Ved besvarelsen heraf vil regeringen argumentere for, at artikel 14 i afgørelse nr. 1/80 består *uafhængigt af standstill-klausulen i artikel 13* og udgør en *selvstændig*

hjemmel for medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger, der begrænser retten til ophold og arbejde, når den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed tilsiger det. Standstill-klausulen kan således ikke påberåbes i relation til en medlemsstats indførelse af nye regler for udvisning begrundet i disse hensyn.

Til støtte herfor vil regeringen bl.a. henvise til ordlyden af artikel 14, hvorefter bestemmelserne i afsnit 1 i afgørelse nr. 1/80, herunder artikel 13, finder anvendelse *med forbehold af begrænsninger begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed*. Det er regeringens opfattelse, at denne formulering indebærer, at øvrige bestemmelser i afgørelse nr. 1/80 *må vige for* foranstaltninger begrundet i disse hensyn.

Regeringen vil i indlægget desuden argumentere for, at denne læsning underbygges af EU-Domstolens praksis, hvorefter en begrænsning, som har til formål eller følge at undergive en tyrkisk statsborgers udøvelse af arbejdskraftens frie bevægelighed på det nationale område mere restriktive betingelser end dem, der var gældende på datoen for afgørelse nr. 1/80's ikrafttræden, er forbudt, *medmindre den henhører under de begrænsninger, der er fastsat i artikel 14 i afgørelse nr. 1/80, eller hvis den er begrundet i et tvingende alment hensyn, som er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end nødvendigt for at nå formålet*.¹

I indlægget vil regeringen herudover henvise til bestemmelsernes grundlæggende forskellige karakter og formål, samt den kontekst, hvori de indgår, herunder særligt det økonomiske formål med associeringsaftalen og afgørelse nr. 1/80.

---

¹ Se bl.a. dom af 7. november 2013 i sag C-225/12, *Demir*, præmis 40, dom af 12. april 2016 i sag C-561/14, *Genc*, præmis 51, og dom af 29. marts 2017 i sag C-652/15, *Tekdemir*, præmis 33.